Albrecht Fürst von Urach

Το Μυστικό της Δύναμης της Ιαπωνίας

Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Το απόσπασμα που ακολουθεί αποτελεί μετάφραση, απ' το 128 σελίδων πόνημα 'Das Geheimnis japanischer Kraft' (1943), που επιμελήθηκε ο Albrecht Fürst von Urach κι αφορά την Ιαπωνία. Πρωτοδημοσιεύτηκε το 1942 απ' τον εκδοτικό οίκο του NSDAP στο Βερολίνο. Έκτοτε, το εγχειρίδιο ανατυπώθηκε σε δεκάδες χιλιάδες αντίτυπα μέχρι το 1944. Στο παρόν έχουν μεταφραστεί η εισαγωγή και το τελευταίο κεφάλαιό του, με τις απαραίτητες διευκρινήσεις όπου αυτό απατείται. Το τελευταίο κεφάλαιο είναι άκρως ενδιαφέρον λόγω ότι αποτελεί ως σύνοψη της φύσεως του ιαπωνικού στρατού, ενός στρατού πολύ διαφορετικού απ' τον γερμανικό. Στην αυθεντική έκδοση περιέχονται φωτογραφίες απ' την ζωή στην Ιαπωνία. Ο συγγραφέας ήτο Γερμανός ευγενής, αλλά εν καιρώ πολέμου καλλιτέχνης και συγγραφέας, δημοσιογράφος, γλωσσολόγος και διπλωμάτης. Μετά την ήττα του 1918, ο εν λόγω σπούδασε στην Στουτγκάρδη, έχοντας για δασκάλους του τους Arnold Waldschmidt και Christian Landenberger. Ο τελευταίος ήτο καταξιωμένο ζωγράφος που ειδικευόταν στα τοπία. Ο Urach έπειτα πήγε στο Παρίσι για να σπουδάσει στην 'Académie de la Grande Chaumière' μεταξύ 1927-1930, ενώ διέμεινε στην Ιλ ντε λα Σιτέ όπως ονομάζεται η μία απ' τις δύο νησίδες στο Σηκουάνα, στο κέντρο του Παρισιού. Εκεί είχε την ευκαιρία ν'αναπτύξει την κλίση του στον εξπρεσιονισμό. Αργότερα, τον Απρίλιο του 1934, ενώ διέμενε στην Βενετία, είχε την τύχη να φωτογραφήσει την πρώτη ανεπίσημη συνάντηση του Μουσολίνι και του Χίτλερ. Εκμεταλλεύτηκε αυτό το 'λαβράκι' και τοποθετήθηκε ως μόνιμος δημοσιογράφος-ανταποκριτής στο Τόκυο για να καλύψει τον πόλεμο Κίνας-Ιαπωνίας. Το 1934 εντάχθηκε επίσημα στο NSDAP. Το 1939 επέστρεψε στην Ευρώπη, όπου τοποθετήθηκε στο λεγόμενο 'foreign office' μεταξύ Ιταλίας-Γερμανίας. Αφότου υπεγράφη το Σύμφωνο του Άξονος, εστάλη με μυστικότητα στην Ιαπωνία μεταξύ Μαΐου-Ιουνίου του 1941, προκειμένου να πείσει τους Ιάπωνες να επιτεθούν στους Βρετανούς στην Ασία, ενώ φαινομενικά η αποστολή του ήτο η συνεργασία των γερμανικών και ιαπωνικών υπηρεσιών τύπου. Τον Απρίλιο του 1941 ο Υπουργός των Εξωτερικών της Ιαπωνίας Yosuke Matsuoka συμφώνησε σ' ένα σύμφωνο ουδετερότητος μεταξύ της Ιαπωνίας και της Ρωσίας. Ο Urach ολοκλήρωσε την αποστολή του κι επέστρεψε με τον Υπερσιβηρικό προ της εισβολής στη Ρωσία. Ο Urach θεωρούταν αυθεντία στο Βερολίνο σε σχέση με ό,τι αφορούσε την Ιαπωνία, καθώς είχε παραμείνει εκεί μεταξύ 1939-1943. Μεταξύ 1946-1948 ο Urach κατηγορήθηκε από γερμανικό δικαστήριο για την συμμετοχή του στη διάδοση της προπαγάνδας του NSDAP, αλλά και λόγω της συμμετοχής του σ' αυτό. Αναφερόμαστε στην εποχή της λεγόμενης απονοζιστικοποιήσεως.

Albrecht Furst von Urach

'Το Μυστικό της Δύναμης της Ιαπωνίας'

Εισαγωγή

Η ανάδειξη της Ιαπωνίας σε παγκόσμια δύναμη στη διάρκεια των προηγούμενων 80 ετών αποτελεί το σπουδαιότερο θαύμα στην παγκόσμια ιστορία. Οι ισχυρές αυτοκρατορίες της αρχαιότητος, οι κύριοι πολιτικοί θεσμοί του Μεσαίωνος κι η πρώιμη σύγχρονη εποχή, η Ισπανική Αυτοκρατορία, η Βρετανική Αυτοκρατορία, όλα τους χρειάστηκαν αιώνες έως ότου επιτύχουν την πλήρη ανάπτυξή τους. Η ανατολή της Ιαπωνίας ήτο μετεωρική. Μονάχα έπειτα από 80 έτη επέτυχε ν' αποτελέσει μία απ' τις μεγάλες δυνάμεις που καθορίζουν την μοίρα του κόσμου.

Τι γνωρίζει, όμως, ο υπόλοιπος κόσμος ή εμείς εδώ στη Γερμανία πέραν δύο μονάχα γενεών πίσω σχετικά με την Ιαπωνία; Επιτρέψτε μας να είμαστε ειλικρινείς. Κανείς θα έχει ακούσει για ένα νησιωτικό έθνος στην Άπω Ανατολή που ακολουθεί ιδιότυπα έθιμα, για ένα νησιωτικό έθνος που παράγει εκλεκτό μετάξι κι ομπρέλες από λαδωμένο χαρτί, όπου τίμούν ένα χιονισμένο βουνό, σαν να ήτο θεός. Πίνουν τεϊον κι έχουν το αξιοπερίεργο έθιμο να ξεκοιλιάζονται (χαρακίρι-Seppuku). Κανείς θα έχει ακούσει για τα χαμογελαστά κορίτσια με το πάλευκο δέρμα και τα μαύρα μαλλιά και τα πολύχρωμα μεταξωτά ρούχα που περπατούν κάτω από κερασιές και ζούν σε σπίτια από ξύλο και χαρτί. Ωστόσο κανείς δεν ήτο βέβαιος αν οι μικροκαμωμένοι και περισπούδαστοι άνδρες αυτού του ιδιότυπου λαού, αν ορισμένοι εκ των οποίων επισκέφτηκαν την Ευρώπη για να μάθουν διακαώς γι' αυτήν, είχαν πλεξίδες κι έτρωγαν νωπά αυγά πίσω στο σπίτι, ή αν κάποιος τους μπέρδευε με τους Κινέζους, δεδομένου ότι κι οι δύο λαοί, άλλωστε, έχουν σχισμές στα μάτια.

Οτιδήποτε αναφορικά με την Ιαπωνία και τους Ιάπωνες φαινόταν ελκυστικό, ένα όμορφο μέρος να επισκεφτεί κανείς στο πλαίσιο μίας παγκόσμιας περιοδείας για ν' απολαύσει τα αξιοθέατα προτού ο Ευρωπαϊκός-Αμερικανικος πολιτισμός τα θέσει υπό την προστασία του για να τα προστατεύσει απ' την παρακμή, όπως ακριβώς συνέβη με τους γηγενείς της Χαβάης, τους Παπούα κι άλλους μικρότερους κι υπό εξαφάνιση λαούς του Ειρηνικού. Κανείς θα έλεγε ότι πρόκειται για ένα ειλικρινά λυπηρό γεγονός ότι τόσα πολλά ενδιαφέροντα γηγενή έθιμα καταδικάστηκαν σε θάνατο.

Αυτά είναι όσα οι παππούδες μας γνώριζαν για την Ιαπωνία. Και σήμερα; Σήμερα οι αχτίδες του ανατέλλοντος ηλίου της Ιαπωνίας απλώνονται απ' την παγωμένη βόρεια θάλασσα ως την ακτή της Ινδίας. Σήμερα οι άλλοτε ισχυρότερες εξουσίες τρέμουν κάτω απ' τα χτυπήματα της πανίσχυρης δυνάμεως της Ιαπωνίας. Σήμερα το νησιωτικό έθνος των εκατό εκατομμυρίων Ιαπώνων οδηγεί με αδάμαστη θέληση τα εκατομμύρια της Ανατολικής Ασίας που ανέρχονται στο 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού. Σήμερα ένα αχανές βασίλειο έχει αναδειχθεί με μία πανίσχυρη καρδιά όπου μόλις 80 χρόνια πριν ήτο ένας άγνωστος λαός που ζούσε στο απομονωμένο νησί τους, ικανοποιημένοι όντες με τον εαυτό τους και δίχως να έχουν την ανάγκη ή την επιθυμία ν' απομακρυνθούν απ' τα όρια των νησιών τους. Ένα πανίσχυρο κέντρο εξουσίας έχει αναδυθεί εκεί που πριν 80 χρόνια οι κατακτητές κι οι οικονομικοί νόες της Ευρώπης και της Αμερικής πιστεύαν ότι υπήρχε απλώς μία αποικία που θα μπορούσε εύκολα να χειραγωγηθεί. Είναι το απίστευτο και μοναδικό θαύμα της μετεωρικής ανατολής της Ιαπωνίας. Ο κόσμος σήμερα στέκεται με αμηχανία. Αμήχανοι, έκπληκτοι κι ολίγον τρομοκρατημένοι όντες, δεν αντελήφθησαν νωρίτερα τις μυστηριώδεις αιτίες, αλλά επίσης την επιτακτική λογική που οδήγησε σ' αυτή την υπέροχη ανάπτυξη. Εμείς, οι δυνάμεις του Άξονος, αντιμετωπίζουμε τους ίδιους εχθρούς στον αγώνα μας στην Ευρώπη όπως οι Ιάπωνες σύμμαχοί μας. Κατανοούμε τι τους οδηγεί σε τέτοια κατορθώματα, για τα οποία αγωνιζόμαστε κι εμείς σήμερα για την ύπαρξή μας και για το μέλλον μας. Ακόμα, η μυστηριώδης δύναμη πίσω απ' τα μοναδικά κατορθώματα της Ιαπωνίας αποτελεί ένα αίνιγμα για τους περισσότερους από εμάς.

Εθνική Ιστορία της Ιαπωνίας

Σύνοψις: Στο κεφάλαιο παρατίθεται μία επιγραμματική ιστορία της Ιαπωνίας. Αφετηρία του είναι ότι το νησιωτικό καθεστώς της Ιαπωνίας της επέτρεψε ν' αναπτυχθεί ελεύθερα από κάθε ξένη παρεμβολή. Σε σχέση με το φυλετικό υπόβαθρό της Ιαπωνίας, στο κεφάλαιο αναφέρεται: 'Οι μελετητές σήμερα δεν συμφωνούν όσον αφορά τις φυλετικές ρίζες του ιαπωνικού λαού. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι η παρούσα φυλετική σύνθεση του ιαπωνικού λαού έχει καθοριστεί ήδη απ' την εποχή του Χριστού'. Οι Σαμουράι έχουν την τιμητική τους.

Η μετάβαση στη σύγχρονη εποχή

Σύνοψις: Το κεφάλαιο κάνει μία αναδρομή της ιαπωνικής ιστορίας έως τον 20ο αιώνα.

Ο εκβιομηχανισμός της Ιαπωνίας

Σύνοψις: Το κεφάλαιο καταλήγει για τον ιαπωνικό εκβιομηχανισμό με την παράγραφο:

'Η βιομηχανική δομή της Ιαπωνίας είναι αξιοσημείωτη. Οι Ιάπωνες ειδικοί (παρ)ακολούθησαν το μοντέλο της εκβιομηχανοποιήσεως της Ευρώπης και της Αμερικής προσεκτικά. Η Ιαπωνία επέτυχε ν' αποφύγει τις ατομοκεντρικές τάσεις της Ευρωπαϊκής εκβιομηχανοποιήσεως και την ανάδυση ενός διεθνικού προλεταριάτου. Παρά τις διακηρύξεις του καπιταλισμού, ο Ιαπωνικός βιομηχανικός καπιταλισμός ουδέποτε άφησε χώρο ν' αναπτυχθεί η ταξική πάλη. Ο κοινός σκοπός εργαζομένων κι ιδιοκτητών-να χτίσουν μία δυνατή ιαπωνική πατρίδα-υπερκέρασε όλες τις διαφορές αναφορικά με τους μισθούς ή άλλα ζητήματα'.

Στρατιωτική και Πολιτική Δύναμη

Σύνοψις: Ο Ρωσο-ιαπωνικός Πόλεμος του 1905, του Α' ΠΠ, ο πόλεμος με την Κίνα.

Ο Ιαπωνικός Τρόπος Ζωής

Σύνοψις: Το κεφάλαιο καλύπτει πολλές πτυχές της ιαπωνικής ζωής, συμπεριλαμβανομένου της τιμητικής παρουσιάσεως της πρακτικής του χαρακίρι (Seppuku).

Ο Ιάπωνας Στρατιώτης

Η ιδιαίτερη φύση απορρεούσης μίας κεντρικά καθοδηγημένης ενέργειας ευθύνεται για το θαύμα της ανατολής της Ιαπωνίας. Οι Ιάπωνες στρατιώτες, εν τούτοις, περισσότερο από κάθε άλλη δύναμη έχτισαν το έθνος τους. Παντού στην ιστορία της Ιαπωνίας, η πολεμική τάξη εμπερικλείει τα καλύτερα χαρακτηριστικά και τις υψηλότερες αξίες του ιαπωνικού λαού. Οι ηγετικές στρατιωτικές οικογένειες που ασκούν την πολιτική εξουσία εξέθρεψαν αυτό το πνεύμα της ελίτ ανά τους αιώνας. Ο ενεργητικός αλλά επίσης στωικός Ζεν-Βουδισμός τελειοποίησε κι εξευγένισε τον χαρακτήρα του Ιάπωνα πολεμιστή κι έδωσε σ' αυτόν ένα ασκητικό τόνο που παραμένει έως σήμερα το κύριο χαρακτηριστικό του Ιάπωνα στρατιώτη.

Η πολεμική τάξις δεν ήτο μονάχα ένα ένοπλο όργανο στα χέρια της γηγενούς ευγένειας ή της πλειοψηφίας των στρατιωτικών διοικητών, τουναντίον ήτο μία ελίτ με το δικό της ιδιαίτερο ήθος. Ο Σαμουράι όφειλε να ήτο ικανός να πράξει περισσότερα απ' το να πολεμήσει. Όφειλε να εκθρέψει ένα ανώτερο κι ευγενές πρότυπο για οτιδήποτε ιαπωνικό έλεγε κι έπραττε. Όφειλε να στέκεται στο αρμόζον ύψος τόσο στην στρατιωτική όσο την κοινωνική ζωή. Η τάξις των Σαμουράι απολάμβανε σπουδαίων προνομίων, αλλά ήτο επιφορτισμένη με σπουδαιότερες αρμοδιότητες. Χρωστούσε απόλυτη υπακοή στους γηγενείς ευγενείς ή τους Σογκούν. Ωστόσο είχε βαθύτερες κι ευρύτερες υποχρεώσεις. Δεν μπορούσε να ζήσει μία άνετη ζωή για τον εαυτό του στην γη του. Η ύψιστη τιμή ήτο να φέρει το σπαθί του.

Το σπαθί ως σύμβολο

Ήδη απ' τους αρχαίους χρόνους, το ιαπωνικό σπαθί ήτο όχι μονάχα ένα μέσο δυνάμεως, αλλά ένα σύμβολο για οτιδήποτε ο Σαμουράι πρέσβευε. Το σπαθί είναι το σύμβολο της δικαιοσύνης το οποίο ο Σαμουράι ήτο υποχρεωμένος να υπερασπιστεί κάτω απ' όλες τις περιστάσεις. Η τάξις των Σαμουράι ήτο επιφορτισμένη με την διδαχή της κοινωνικής δικαιοσύνης. Υπάρχουν αναρίθμητοι θρύλοι που αφορούν σπαθιά που ανακαλούν τους μύθους των δικών μας σπαθιών στις διηγήσεις των Νιμπελούγκεν. Υπάρχουν διηγήσεις για σπαθιά που σπαθίζουν μόνα τους, δίχως την ανάγκη των κατόχων τους να πράξουν οτιδήποτε, όπως σπαθιών που κινούνται από ένα αόρατο χέρι εξολοθρεύοντας δεκάδες εχθρούς. Άλλα σπαθιά που σύρονταν μόνα τους έξω απ' το θηκάρι και πάτασσαν τους άδικους και κακούς εχθρούς. Ακόμα και σήμερα σπαθιά φτιάχνονται απ' τις ίδιες οικογένειες που τα έφτιαχναν πριν από αιώνες. Η κατασκευή σπαθιού ακόμα και σήμερα αποτελεί περισσότερο μία πράξη λατρείας παρά δεξιοτεχνίας. Ο μεταλλουργός που μεταβιβάζει τα μυστικά της τέχνης του πατρός του στους υιους του νηστεύει την ημέρα πριν αρχίσει να σφυρηλατήσει ένα σπαθί κι υποβάλλεται σε καθαρτήριες τελετές, δεδομένου ότι η θρησκεία του Σίντο θεωρεί την σωματική καθαριότητα, προϋπόθεση για την πνευματική καθαριότητα. Ντυμένοι με τελετουργικές λευκές ρόμπες, οι μαθητευόμενοι χτυπούν με σφυρί τον χάλυβα από κοινού. Ο αφέντης ακολουθεί προσεκτικά την υφή της λεπίδας, την οποία ακριβώς την κατάλληλη στιγμή βυθίζει σε κρύο νερό. Η ιερή διαδικασία συναρτάται όχι μονάχα της ανθεκτικής λεπίδος· αλλά συναρτάται της βαθύτερης σημασίας του τι βλέπει ένας Ιάπωνας στο σπαθί του.

Κανείς πρέπει να διακρίνει την αφοσίωση και την εκτίμηση των Ιαπώνων στρατιωτών που τρέφουν για μία παλιά λεπίδα. Παίρνουν μία προβλεπόμενη στάση και κρατούν την αναπνοή τους, έτσι ώστε ν' αποφευχθεί να χαλάσουν ακόμη και με την αναπνοή τους την τιμημένη και λαμπερή λεπίδα που θεωρείται τέλεια από κάθε άποψη. Τότε κανείς κατανοεί τι συμβολική αξία έχει το σπαθί για τους Ιάπωνες στρατιώτες. Δεν αποτελεί μονάχα ένα σεβαστό όπλο, αλλά επίσης αποτελεί ένα σύμβολο για οτιδήποτε έχει παραχθεί απ' την ιαπωνική φυλή.

Ο Σαμουράι απεικονίζεται και περιγράφεται σε κάθε σχολικό βιβλίο κι εικόνα για μικρά παιδιά. Είναι το πρότυπο κι η ευγενικότερη αίσθηση κανείς να είναι Ιάπωνας. Οι φυσιολογικά εγκρατείς Ιάπωνες, τόσο οι άνδρες όσο οι γυναίκες, κλαίνε στα θέατρα και τους κινηματογράφους, οπόταν ο ηρωικός Σαμουράι πεθαίνει στη μάχη, ενόσω επιδεικνύει το πάθος του και την στωική στάση του. Ακόμα και στην μοντέρνα κι εκβιομηχανοποιημένη Ιαπωνία του σήμερα, αυτός ο ηρωικός τύπος απολαμβάνει της ίδιας εκτιμήσεως που απελάμβανε πριν από αιώνες.

Εξαιτίας του μοντερνισμού, η τάξις των Σαμουράι διεσπάρη σ' όλη τη χώρα κι απορροφήθηκε απ' τις μάζες. Τα μέλη της διαδίδουν πριν από κάθε τι άλλο το μοναδικό ήθος τους σ' όλο τον πληθυσμό κι είχε έναν βαθιά εκπαιδευτικό αντίκτυπο σ' ολόκληρο το έθνος. Ο νέος στρατός της Ιαπωνίας ήτο ένας στρατός ανθρώπων υπηρεσίας καθολικού χαρακτήρος. Η ιδέα ότι οι Ιάπωνες αξιωματικοί του σήμερα προέρχονται αποκλειστικά απ' την πρώιμη τάξη των Σαμουράι είναι εσφαλμένη. Οι Ιάπωνες αξιωματικοί σήμερα προέρχονται απ' όλες τις τάξεις του πληθυσμού. Ωστόσο είναι αληθές ότι ο στρατός διετήρησε την πιο αγνή μορφή του πνεύματος των Σαμουράι. Αυτό απαντάται ξεκάθαρα σ' ολόκληρο το έθνος. Οι 'τρεις ζωντανές βόμβες' συμβολίζουν το πνεύμα του Σαμουράι στη Σαγκάη το 1931. Τρεις απλοί στρατιώτες κουβαλούσαν μαζί τους βόμβες προκειμένου ν' ανοίξουν πέρασμα για τους στρατιώτες που θα τους ακολουθούσαν. Το ίδιο πνεύμα εμφυσήθηκε στους δεκάδες χιλιάδες που χρεώθηκαν οπλισμό στο Port Arthur μεταξύ 1904-1905 έως ότου τα πτώματα γέμισαν τα χαντάκια κι επέτραπη στους συντρόφους τους να περάσουν από πάνω τους για να κατακτήσουν το φρούριο του εχθρού. Είναι το πνεύμα του Σαμουράι που επέτρεψε στον Στρατηγό Nogi ν' ακολουθήσει τον Αυτοκράτορά του έως το θάνατο. Είναι το ίδιο πνεύμα που εμφυσήθηκε στους άνδρες των μικροσκοπικών υποβρυχίων της Ιαπωνίας οι οποίοι, βέβαιοι όντες για τον θάνατό τους, διείσδυσαν κρυφά στο Περλ Χάρμπορ καταφέρνοντας το τελειωτικό χτύπημα εναντίον του αμερικανικού στόλου. Είναι το πνεύμα που εμφυσήθηκε σ' όσους, σκυμμένοι όντες, εισέβαλαν στο βρετανικό οχυρό της Σιγκαπούρη, που εμφυσήθηκε σ' όσους πέθαναν για να προετοιμάσουν το έδαφος για τον μεγάλο στρατιωτικό θρίαμβο της Ιαπωνίας. Κουβάλησαν μαζί τους τις στάχτες των νεκρών συντρόφων τους ώστε να είναι κι εκείνοι ικανοί να συμμετάσχουν στον θρίαμβο. Το πνεύμα του Σαμουράι ζει σήμερα με την ίδια ισχύ που κατέστησε ικανό τον στρατό της Ιαπωνίας, έναν στρατό του ενωμένου λαού, να πολεμήσει στις πολλές πρόσφατες μάχες του.

Η πρώτη απαίτηση για τον Σαμουράι είναι η ετοιμότητα να δώσει τη ζωή του. Δίχως αυτή την προθυμία ακόμα και τα καλύτερα όπλα είναι αλυσιτελή. Πρώτα το πνεύμα, έπειτα η εξάσκηση επιφέρουν τη νίκη. Το πνεύμα πρέπει εξαρχής να περιλαμβάνει την προθυμία να πεθάνει. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Ιάπωνας στρατιώτης κυνηγάει τον θάνατο. Αντίθετα, ο θάνατος ως θυσία στη μάχη αποτελεί αυτό που θεωρεί ως την πλέον ιδανική πληρότητα της ζωής του. Ωστόσο, επιθυμεί να επιτύχει έναν σκοπό μέσω του θανάτου του-την αντίληψη της δικαιοσύνης, το οποίο αποτελεί την υψηλότερη απόδειξη του θείου θελήματος του Αυτοκράτορος. Ο πρώτος στρατιωτικός στόχος του δεν είναι ο θάνατος του ιδίου, αλλά η συναίσθηση αυτού για το οποίο πολεμάει.

Ο θάνατος υπ' αυτή την έννοια δεν προκαλεί τρόμο στον Ιάπωνα πολεμιστή. Για τους Ιάπωνες, ο θάνατος δεν αποτελεί ένα τέλος, αλλά ένα μεταβατικό επίπεδο στην άλυσο της αιώνιας προόδου απ' τους προγόνους έως τις επόμενες γενιές. Είναι μία πύλη που δεν αποτελεί το τέλος, αλλά την αρχή. Ο θάνατος στο πεδίο της μάχης καθιστά κάποιον τέκνο του Θεού, 'Kami', ο οποίος δεν κατοικεί μακριά απ' τους ζωντανούς, αλλά πάντοτε και για πάντα ενώνεται με εκατομμύρια άλλους ώστε να κρατήσει προστατευτικά το χέρι του πάνω απ' το ιαπωνικό έθνος και τον λαό. Υπερασπίζεται την ευτυχία και την ευημερία τους, και λαμβάνει έναν ζωντανό ρόλο σ' όλα τα επίγεια ζητήματα του λαού. Οι νεκροί γίνονται αθάνατοι, και παραμένουν κοντά στις επερχόμενες γενιές. Τιμώνται απ' αυτούς καθημερινά και συνεχίζουν να ζουν εντός του έθνους ως πρότυπα κι υπερασπιστές των επερχόμενων γενεών.

Η Εκπαίδευση κι ο Εξοπλισμός του Στρατού

Η εκπαίδευση στον ιαπωνικό στρατό έχει τις σκληρότερες απαιτήσεις απ' τους στρατιώτες του. Η εκπαίδευση διεξάγεται υπό τον καυτό ήλιο και το τσουχτερό κρύο πάνω στο σκληρότερο έδαφος. Η Ιαπωνία είχε δύο κύριες στρατιωτικούς σκοπούς απ' την αρχή του εκμοντερνισμού της. Χρειαζόταν ένα ισχυρό πολεμικό ναυτικό για να προστατεύσει το νησιωτικό έθνος, κι ένα ισχυρό στρατό για να υπερασπιστεί τα προγεφυρώματα της ηπειρωτικής χώρας που φτιάχτηκαν στις αρχές της σύγχρονης ιστορίας της. Δεν ήσαν μόνο δύο διαφορετικοί τύποι στρατιωτικής εκπαιδεύσεως που απαιτούνταν, αλλά επίσης δύο διαφορετικοί στόχοι εξωτερικής πολιτικής. Ο στρατός προστάτευε τα ιαπωνικά νησιά δια της επεκτάσεως των προγεφυρωμάτων στην ηπειρωτική χώρα, ενώ ο στόλος εξασφάλιζε την Ιαπωνία απ' τον νότο, όπου βρίσκονταν ζωτικής σημασίας πρώτες ύλες που απαιτούνται για τη βιομηχανία της Ιαπωνίας στα νησιά του νοτιοδυτικού Ειρηνικού που ήσαν υπό τον έλεγχο των ξένων εθνών, αλλά κοντά στο ιαπωνικό έδαφος. Σπουδαίες πράξεις ηρωισμού έχει στο ενεργητικό του ο νέος στρατός της Ιαπωνίας στην πρώτη μάχη του εναντίον της Κίνας μεταξύ 1894-1895. Ο από αριθμητικής απόψεως κατά πολύ κατώτερος ιαπωνικός στρατός νίκησε τον αυτοκρατορικό κινεζικό στρατό σ' όλα τα μέτωπα. Απεδείχθη πλεονέκτημα ότι πολλοί Ιάπωνες αξιωματικοί, οι οποίοι προ του Γερμανο-Γαλλικού Πολέμου του 1870, είχαν τον γαλλικό στρατό σε υψηλή εκτίμηση, έμαθαν κάτι απ' το καλύτερο στρατό στον κόσμο, τον Πρώσο-γερμανικό στρατό. Ο Σινο-Ιαπωνικός Πόλεμος έληξε με την ολοκληρωτική νίκη της Ιαπωνίας. Αλλά ο κόσμος δεν το αντελήφθη. Ο πόλεμος θεωρήθηκε μια εσωτερική υπόθεση των ασιατικών εθνών της Ανατολής.

Στη διάρκεια των ετών της ειρήνης που επακολούθησε, η Ιαπωνία προσεκτικά και συστηματικά έχτισε τον στρατό της. Ο στόλος επεκτάθηκε, ο στρατός ενισχύθηκε. Η Ιαπωνία ήτο σε θέση να ρισκάρει το αδύνατο, και να επιτεθεί στον ισχυρότερο στρατό που υπήρχε εκείνη την εποχή, τον Ρωσικό στη Μαντζουρία. Ο κόσμος το εξέλαβε ως μία προκαθορισμένη κατάληξη. Κανείς γελούσε ενώπιον των Ιαπώνων στρατιωτών και χλεύαζε τις ηρωικές προσπάθειές τους ως αυτοκτονικές, σαν να επρόκειτο για το χαρακίρι ενός έθνους που είχε τρελαθεί.

Ωστόσο η Ιαπωνία ήξερε τι συνέβαινε. Γνώριζε ότι προστάτευε το πατρώο έδαφός της, ότι είχε να αντιμετωπίσει την αυξανόμενη ρωσική απειλή. Στρατός και ναυτικό πολέμησαν με απαράμιλλη ζοφερή αποφασιστικότητα. Ο Ναύαρχος Togo είχε επιστρέψει απ' την Αγγλία το 1875, όπου είχε μελετήσει τις αγγλικές ναυτικές τακτικές για πολλά χρόνια. Νίκησε στη μάχη της νήσου Tsuchima. Ήτο μία λαμπρή νίκη του πολεμικού ναυτικού, σπανίου είδους στην ιστορία. Η ναυτική νίκη του Togo οδήγησε σ' ένα αποφασιστικής σημασίας σημείο καμπής τον Ρωσο-ιαπωνικό πόλεμο, περιορίζοντας την κυριαρχία της Ρωσίας στον Ειρηνικό για δεκαετίες. Το ιστορικό μήνυμα 'Το μέλλον της Ιαπωνίας εξαρτάται απ' τις ενέργειές σας στο σήμερα', που υψώθηκε στον ιστό της σημαίας του πλοίου 'Mikasa', ήτο η σπίθα που άναψε τον ιερό ενθουσιασμό των πληρωμάτων των θωρηκτών, των ταχύπλοων σκαφών και των αντιτορπιλικών για να κερδίσουν τη μάχη. Χρόνια σκληρής εκπαιδεύσεως ξεπληρώθηκαν. Η ιαπωνική νίκη ήτο ολοκληρωτική. Ο Στόλος του τσάρου βυθίστηκε κάτω απ' τα χτυπήματα του ανατέλλοντος ηλίου.

Η ακαδημία του πολεμικού ναυτικού της Ιαπωνίας στην Etadschima φαίνεται με την πρώτη ματιά να μοιάζει περισσότερο μ' ένα ασκητικό σχολείο ηγεσίας παρά για τον τόπο της καταρτίσεως των μελλοντικών αξιωματικών του πολεμικού ναυτικού της Ιαπωνίας, αν και κάθε στοιχείο που αφορά τον σύγχρονο ναυτικό πόλεμο διδάσκεται εκεί. Η εκπαίδευση σ' αυτό το ιδιότυπο στρατιωτικό σχολείο είναι ασκητικού τύπου, αυστηρή και καλά στρογγυλεμένη. Μονάχα οι 200 εκ των 8.000 μαθητών γίνονται δεκτοί έπειτα απ' τις πλέον αυστηρές εξετάσεις, όχι μονάχα εξαιτίας των τεχνικών και φυσικών δυσκολιών τους, αλλά πάνω απ' όλα εξαιτίας του ηθικού χαρακτήρος τους. 44 μήνες ενδελεχούς συστηματικής εκπαιδεύσεως ακολουθούν. Ένα ταξίδι καθήκοντος διάρκειας εννέα μηνών στο εξωτερικό αποτελεί την κατάληξη της. Οι Άγγλοι κι οι Αμερικανοί είναι γνωστοί για το μειδίαμά τους στον οίκτο και για το κούνημα της κεφαλής τους πάνω απ' τα πρωτόγονα καταλύματα τους ακόμη και των ανώτερων στελεχών. Ωστόσο οι Ιάπωνες αξιωματικοί είναι εκπαιδευμένοι να το θεωρούν φυσικό. Κανείς χρησιμοποιεί ακόμα και τους πιο βασικούς και περιορισμένους χώρους, ως μέσα για την αύξηση των αμυνών ή της ταχύτητας του πλοίου.

Οι επιδρομείς κι οι πειρατές της Ιαπωνίας έχουν περιπλανηθεί σ' ολόκληρο τον νοτιοδυτικό Ειρηνικό, ήδη απ' τους 17ο έως τον 19ο αιώνες. Για αιώνες η κυβέρνηση απαγόρευσε κάθε ναυτική δραστηριότητα. Ωστόσο το ναυτικό πνεύμα δεν πέθανε ποτέ. Γνώρισε μία λαμπρή αναβίωση 3.000 χρόνια αργότερα στους άνδρες που έχτισαν το ναυτικό της Ιαπωνίας κι είδαν σ' αυτό το νησιωτικό έθνος που προστατευόταν από έναν ισχυρό στόλο.

Ο ιαπωνικός στόλος δεν απόλεσε της τιμής του απ'την αξιοσημείωτη νίκη του στον Ρωσο-ιαπωνικό πόλεμο. Μονάχα οι καλύτεροι επιλέγονταν για το ναυτικό. Η πλέον σύγχρονη τεχνολογία του ναυτικού πολέμου χρησιμοποιείται. Η νησιωτική φύση της Ιαπωνίας επιτρέπει μία πολύ ισχυρή συγκέντρωση ναυτικής δυνάμεως. Τα ευνοϊκά από άποψη θέσεως λιμάνια κι η εγγύτητα με την βιομηχανική δύναμη των νησιών της επιτρέπουν μία ευρεία ακτίνα δράσεως, ενώ ο αγγλικός στόλος εξαρτάται από βάσεις που βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση σ' ολόκληρο τον κόσμο, το οποίο οδηγεί στην αραίωση μίας εντυπωσιακής δύναμης.

Η ηγεσία του πολεμικού ναυτικού της Ιαπωνίας ανεγνώρισε αυτά τα στρατηγικά πλεονεκτήματα απ' την αρχή κι έχτισε τον στόλο της σύμφωνα μ' αυτά. Παρ' όλα αυτά, η 'Ναυτική Συμφωνία της Ουάσινγκτον' του 1922 προσδιόριζε για την Ιαπωνία σημαντικά μικρότερο ναυτικό από αυτούς της Αγγλίας ή της Αμερικής. Καθώς οι όροι της ανακοινώνονταν, μερικοί Ιάπωνες αξιωματικοί του ναυτικού προχώρησαν σε χαρακίρι, ώστε να δείξουν στο λαό και τον κόσμο πως εξέλαβαν την συμφωνία ως μία ταπείνωση για τον ιαπωνικό στόλο. Η Αγγλία κι η Αμερική μείδιασαν μπροστά στο 'θεατρικό φανατισμό' των Ιαπώνων αξιωματικών. Μειδίασαν κι αισθάνθηκαν ασφαλείς στους αριθμητικά υπέρτερους στόλους τους, και στην ποιότητα των δικών τους αξιωματικών του ναυτικού, που προέρχονταν απ' τις μεγάλες οικογένειες της πλουτοκρατίας, κι οι οποίοι δεν επιθυμούσαν ν' απεμπολήσουν την πολυτέλεια στην οποία είχαν συνηθίσει οπόταν υπηρετούσαν σε πολεμικά πλοία.

Τι μπορούσαν να γνωρίζουν η Αμερική κι η Αγγλία για το πνεύμα αυτοθυσίας των Ιαπώνων ηρώων, οι οποίοι αυτομολούντες βούλιαζαν τους εχθρικούς στόλους στο Περλ Χάρμπορ ή τη Χερσόνησο του Μαλάκα; Στην καλύτερη περίπτωση θα μπορούσαν να υπερασπιστούν μονάχα τον εαυτό τους, ωστόσο δεν θα μπορούσαν να πράξουν οτιδήποτε εναντίον της απελευθερωμένης δυνάμεως των Ιαπώνων ηρώων, για τους οποίους η ζωή δεν σήμαινε τίποτα, ενώ η μεγαλοσύνη της πατρίδος τους κι ο Αυτοκράτοράς τους σήμαιναν τα πάντα;

Ο ιαπωνικός στρατός επέδειξε το ίδιο ηρωικό πνεύμα. Απ' την αρχή των σύγχρονων ενόπλων δυνάμεων της Ιαπωνίας, έχει οδηγηθεί από νίκη σε νίκη. Ποτέ δεν υπέστη στρατιωτική ήττα, ενώ πολύ σπάνια υπέστη ακόμα κι ένα πλήγμα.

Είναι εντυπωσιακό να παρατηρήσει κανείς τους Ιάπωνες δοκίμους των οποίων η εκπαίδευση είναι το ίδιο σκληρή μ' αυτή του ναυτικού. Κάθε πρωί πριν την ανατολή του ηλίου, συγκεντρώνονται έξω και παρελαύνουν με σεβασμό προς το παλάτι του Αυτοκράτορος. Στη συνέχεια, καθένας εξ αυτών διαβάζει σιωπηλά την περίφημη διακήρυξη του Αυτοκράτορος Medschi στους στρατιώτες και τους ναύτες του. Έχω

παρακολουθήσει τους Ιάπωνες αξιωματικούς στα πεδία των μαχών της Κίνας, οι οποίοι, έπειτα από μία μακάβρια νυκτερινή μάχη, παρά την πλήρη εξουθένωσή τους, πριν την ανατολή του ηλίου διαβάζουν την ιερότερη υποχρέωση του Ιάπωνα στρατιώτη, την εντολή του Αυτοκράτορος Medschi, μ' έναν τρόπο που ήτο η λατρευτική έκφραση μιας εντολής. Μονάχα οπόταν τιμούσαν τους λαβωμένους και τους νεκρούς. Μονάχα οπόταν τοποθετούσαν τις στάχτες τους σε ξύλινες κασετίνες κι οργάνωναν τη μεταφορά τους πίσω στη μακρινή πατρίδα.

Απότιση τιμών στους νεκρούς

Δεν υπάρχει πιο συγκινητική τελετή μνήμης των νεκρών απ' το ετήσιο μνημόσυνο των τελευταίων ετών στον Ναό Γιασουκούνι του Τόκυο για τους ήρωες που έπεσαν για την Πατρίδα. Πρόκειται για μία νυχτερινή τελετή που τελείται χωρίς φώτα. Οι ιερείς του Σίντο φωνάζουν τα ονόματα των πεσόντων ηρώων, έτσι ώστε να μπορούν να τους εντάξουν στο πάνθεον των ηρώων της Ιαπωνίας. Είναι σαν τα φτερά εκείνων που έχασαν τη ζωή τους στις στέπες της Μογγολίας, ή στις ζούγκλες του Αμούρ, ή τις πεδιάδες της Κίνας και τις τροπικές νήσους της Νότιας Θάλασσας σκεπάζουν τις τάξεις των ναυάρχων και των στρατηγών που συγκεντρώθηκαν για ν' ακούσουν τους ιερείς της εθνικής λατρείας καθώς τραγουδούν έξω τους όρκους τους μέσα στη νύχτα την Άνοιξη.

Ουδείς γνωρίζει οτιδήποτε για την Ιαπωνία αν δεν έχει δει πως οι στάχτες των νεκρών ηρώων μεταφέρονται στις παραλιμάνιες πόλεις. Εκατοντάδες είναι αυτοί που στέκονται σε σειρές, εν μέσω σιγής, τα μέλη των εθνικών ενώσεων, οι βετεράνοι, ο εθνικός σύνδεσμος γυναικών, και τα παιδιά των σχολείων. Παρελαύνουν με την δέουσα λαμπρότητα ως στρατιώτες, συνήθως οι σύντροφοι των νεκρών, κουβαλώντας τα δοχεία με τις στάχτες περιβάλλοντάς τα με ιερότητα. Τα δοχεία αυτά παραδίδονται στα μέλη των οικογενειών τους και μεταφέρονται σε απομακρυσμένα χωριά-τόπους καταγωγής τους. Παραμένουν σιωπηλοί μέσα στα τρένα, κρατώντας τα δοχεία στα πόδια τους. Κι οιοσδήποτε επιβιβάζεται στο τρένο αμέσως αποθέτει το καπέλο του κι υποκλίνεται βαθιά στο ηρωικό πνεύμα των νεκρών κι ανάβει ένα μικρό κερί ως φόρο τιμής. Αυτό σημαίνει πως η πατρίδα τιμά τους στρατιώτες της, οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους στα μακρινά πεδία των μαχών.

Ο στρατός της Ιαπωνίας βρισκόταν σε πόλεμο επί δέκα έτη. Απ' την στιγμή που οι στρατιώτες του Αυτοκράτορος επέδραμαν στην Μαντζουρία, η δίνη των σταχτών των ηρώων πίσω στα ιαπωνικά νησιά συνεχίστηκε. Επί δέκα έτη ο στρατός του Αυτοκράτορος εξασκούνταν στα σκληρά μαθήματα της εκπαιδεύσεώς του, αποδεικνύοντας την αφοσίωσή του με εκατοντάδες χιλιάδες θυσιών. Ο ιαπωνικός λαός γνωρίζει τι σημαίνουν αυτές οι θυσίες για την επίγνωση της κοινής εθνικής μοίρας της εθνικής κοινότητος που έχει γίνει σαφές ήδη από προηγούμενους χρόνους.

Η ιστορική εντολή του Αυτοκράτορος Medschi αντικατοπτρίζει την ηθική αγωγή των στρατιωτών της Ιαπωνίας. Δεν αντικατοπτρίζει μονάχα τις υποχρεώσεις τους έναντι της πατρίδος, αλλά επίσης και τις σχέσεις μεταξύ στρατιωτών κι αξιωματικών, όπως επίσης κι έναντι του εχθρού. Αυτή η εντολή συνεπάγεται σοβαρές ευθύνες για τον στρατό. Ο ιαπωνικός στρατός είναι πριν απ' όλα επιφορτισμένος με την προθυμία να θυσιαστεί, αλλά επίσης απαιτεί απ' τον πνευματικό ηγέτη την ίδια προθυμία να θυσιαστεί εν ονόματι του έθνους.

Η Λατρεία του Αυτοκράτορος

Την απαιτούν στο όνομα του Αυτοκράτορος, απ' την στιγμή που ο ιαπωνικός στρατός υπάγεται απευθείας στον Αυτοκράτορά. Στις διεθνείς σχέσεις που αφορούν τη στρατιωτική ασφάλεια του έθνους, ο Ιαπωνικός στρατός είναι επιφορτισμένος με τη λήψη αποφάσεων. Πήρε πάνω του το φορτίο της ευθύνης για την εκστρατεία στη Μαντζουρία, χωρίς να πάρει έγκριση ύστερα από περίπλοκες διπλωματικές διαπραγματεύσεις. Ο στρατός, υπαγόμενος απευθείας στον Αυτοκράτορά, βλέπει τον εαυτό του ως εκτελεστικό όργανο στην ιερή θέληση του Αυτοκράτορος. Για τον ίδιο λόγο αυτό, ο στρατός επιδιώκει ν' αναλαμβάνει την ιερότερη αποστολή που συμφωνεί με το εθνικό πνεύμα. Όπως σε καμία άλλη χώρα του πλανήτη, ο στρατός αποτελεί τον εκπαιδευτή του έθνους. Ο στρατός ακούραστα υπερασπίζεται τον εθνικό πόθο όταν γίνεται αντιληπτό ότι οι αδύναμοι πολιτικοί ή οι βιομήχανοι με διεθνείς διασυνδέσεις προωθούν τον συμβιβασμό ως την καλύτερη δυνατή λύση. Πολλοί αξιωματικοί προχώρησαν σε χαρακίρι οπόταν συμβάσεις ή διακρατικές συμφωνίες συνήφθησαν εναντίον της τιμής του έθνους. Μέλη του στρατού δεν διστάζουν να εκτοπίσουν πολιτικούς και σημαντικές προσωπικότητες που στα μάτια τους στέκονται στο δρόμο του εθνικού συμφέροντος. Αισθάνονται ως ιεροί εκτελεστές της αγαθής εντολής που εμπερικλείει την αρχαία δύναμη των Ιαπώνων. Η σύγχρονη ιστορία είναι πλούσια τέτοιων ενεργειών, οι οποίες εν τούτοις συμβαίνουν μονάχα όταν στα μάτια των εθνικιστικών κύκλων η εθνική τιμή της Ιαπωνίας διακυβεύεται. Αυτός ο φανατισμός προσέγγισε το ανώτατο σημείο του στην επανάσταση των νεαρών αξιωματικών το 1936, στη διάρκεια της οποίας κυβερνητικοί ηγέτες δολοφονήθηκαν και μέρη της ιαπωνικής πρωτεύουσας κατελήφθησαν απ' τους φανατικούς στρατιώτες του ανατέλλοντος ηλίου.

Αυτό ενδέχεται στα μάτια μας να φαίνεται στασιασμός, ωστόσο μπορεί να ερμηνευτεί μονάχα μέσα απ' την πνευματική κατάσταση των Ιαπώνων, οι οποίοι είδαν ό,τι πιο ιερό για εκείνους, δηλαδή την μεγαλοσύνη και την αξιοπρέπεια του έθνους τους, ν' απειλούνται. Ως μαχητές Σαμουράι, άδραξαν τα όπλα τους προκειμένου να καταπολεμήσουν την αδικία.

Οι φανατικότεροι υποστηρικτές της λατρείας του Αυτοκράτορος βρίσκονται στις τάξεις του ιαπωνικού στρατού. Μέσα απ' την λατρεία του Αυτοκράτορος, αντιλαμβάνονται την ισχυρότερη έκφραση της εθνικής πίστεώς τους, για την καταγωγή τους που φτάνει πίσω αδιάσπαστη στον θεό Ήλιο. Το πρόσωπο του Αυτοκράτορος είναι το ιερότερο πράγμα όχι μονάχα στη γη, αλλά μεταξύ παραδείσου και γης. Στα μάτια των Ιαπώνων, ο Αυτοκράτορας είναι ο ίδιος ένας Θεός.

Αυτές είναι ιδέες που είναι δύσκολο να κατανοήσουμε απ' την δυτική οπτική μας, και σκληρό να τις εκφράσουμε στην δυτική γλώσσα. Ωστόσο η λατρεία του Αυτοκράτορος, την οποία μπορεί κανείς ν' αποκαλέσει ως την προγονική λατρεία όλου του έθνους, δεν αποτελεί μία απόκρυφη πίστη για τον κάθε Ιάπωνα. Είναι ο πυρήνας της ιαπωνικής κοινότητος. Χωρίς αυτήν, οι Ιάπωνες θα ήτο μονάχα ένας ενδιαφέρων κι ασυνήθιστος σκληρά εργαζόμενος ασιατικός λαός. Η λατρεία του Αυτοκράτορος όχι μονάχα υψώνει τους Ιάπωνες μακράν πάνω από άλλους λαούς, αλλά επίσης συνιστά την πλέον ιδιότυπη μορφή διακυβερνήσεως, κυβερνητικής συνειδήσεως και θρησκευτικού φανατισμού σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Κανείς μπορεί να κατανοήσει την τεράστια δύναμη που αποφέρει η λατρεία του Αυτοκράτορος στους Ιάπωνες μονάχα αν την δει στην πράξη στην ιαπωνική ζωή. Οι υλιστικοί λαοί της Αμερικής και της Αγγλίας δεν μπορούν να κατανοήσουν αυτή την μορφή κρατικής θρησκείας. Δεν την κατανοούν. Δεν μπορούν να κατανοήσουν την τεράστια δύναμη που η λατρεία του Αυτοκράτορος δίνει στον ιαπωνικό λαό. Αυτή η δύναμη είναι πνευματική, και μπορεί να υπερκεράσει τους ανώτερους στόλους θωρηκτών και τους εξοπλιστικούς προϋπολογισμούς. Δεν μπορεί ν' αποτιμηθεί σε αριθμούς, αλλά εδράζεται εκεί, στην ομορφιά και την παραγωγικότητα.

Η σχέσις των Ιαπώνων με τον Αυτοκράτορά τους είναι ό,τι το παιδί είναι για τον πατέρα, η αρχαία οικογενειακή σχέση της υποχρεώσεως και της υπακοής. Ο Αυτοκράτορας μονάχα σπάνια ασκεί ουσιαστική εξουσία. Ο Αυτοκράτορας ενσωματώνει λιγότερο πραγματική δύναμη κι η εξουσία που ξεπερνά κατά πολύ την προσωρινότητα της εξουσίας. Ο Ιάπωνας οφείλει υπακοή στους γονείς του, οι οποίοι δίκην ανταμοιβής μεριμνούν για τα παιδιά τους. Η οικογενειακή σχέση δεν τελειώνει σε μία γενιά, ωστόσο συνεχίζεται αενάως, όπως η οικογένεια του Αυτοκράτορος που σύμφωνα με τον θρύλο συνεχίζεται απ' την αρχή των ιαπωνικών νήσων και θα υφίσταται όσο αιώνιος θα παραμένει ο ιαπωνικός λαός.

Αυτή η πίστις βρίσκει πεδίο πρακτικής εκδηλώσεως όταν οι Ιάπωνες βλέπουν το σεβαστό πρόσωπο του Αυτοκράτορος, ή οπόταν η φανατικά

σεβαστή προσωποποίηση της μεγαλείοτητος και της πίστεως της Ιαπωνίας ταξιδεύει μέσα απ' τους δρόμους της πρωτεύουσας, ή κατά τη διάρκεια των επιδείξεων απ' τις πιο σύγχρονες μονάδες των ερπυστριοφόρων ή των αεροσκαφών της πολεμικής αεροπορίας. Οι δρόμοι διατηρούνται καθαροί. Ευλαβική σιωπή πέφτει πάνω απ' την πρωτεύουσα. Οι μάζες στέκουν με σεβασμό στις άκρες των δρόμων. Όταν η Mercedes του Αυτοκράτορος κινείται, οι μάζες ευλαβικά υποκλίνονται, ώστε να μην μπορούν να τον δουν. Δεν επιτρέπεται να κοιτάξουν προς το πρόσωπο του Αυτοκράτορος. Κάθε Ιάπωνας, ανεξαρτήτως πόσο καλά είναι εκπαιδευμένος θα θεωρήσει κάτι τέτοιο ως προσβολή σ' ένα ιερό πρόσωπο κι, ως εκ τούτου στη δική του πίστη στο κράτος.

Ο σύγχρονος Ιάπωνας δεν βλέπει καμία αντίφαση ανάμεσα στις επιδείξεις των πλέον σύγχρονων οπλικών συστημάτων στην ημέρα του Αυτοκράτορος, κι ότι ίσως αύριο μέσα στα ιερά τεμένη του παλατιού του Αυτοκράτορος ενεργήσει ως ο ανώτατος μεσολαβητής μεταξύ ουρανού και γης. Ακολουθώντας αρχαία έθιμα, ο Αυτοκράτορας αυτός καθαυτός συμβολικώς σπέρνει ένα κομμάτι του ορυζώνος, ενώ η σύζυγός του, υφαίνει παραδοσιακό μετάξι. Το βασιλικό ζεύγος εκτελεί και τις δύο αρχαίες ιαπωνικές πρακτικές. Οι Ιάπωνες τιμούν όχι μόνο την βασιλική κατοικία, αλλά και το σύνολο του λαού.

Ο Στρατός ως το Πνευματικό Σχολείο του Λαού

Όπως ο Σαμουράι θεωρεί ηθικό καθήκον του να υπερασπιστεί την δικαιοσύνη εναντίον της αδικίας, ο ιαπωνικός στρατός θεωρεί αποστολή του την εκπαίδευση του λαού στην κοινωνική δικαιοσύνη, σύμφωνα με την θέληση του Αυτοκράτορος. Πολεμούν ακούραστα εναντίον οτιδήποτε θεωρούν ως μη-ιαπωνικό, εναντίον των επιβλαβών επιρροών του ατομικισμού και του καπιταλισμού. Πολεμούν για τον κοινωνικό μετασχηματισμό και για την κοινωνική αναβάθμιση των μαζών που υφίστανται ταλαιπωρία. Δεν το πράττουν μονάχα επειδή τα καλύτερα στοιχεία τους προέρχονται απ' τον λαό, αλλά επειδή το βλέπουν ως την εκπλήρωση του ανώτερου ηθικού καθήκοντος. Αληθινοί απέναντι στην παράδοση του Σαμουράι, ο στρατός θυσιάζει το δικό του καλό για το καλό της κοινότητος. Απαιτούν απ' τον ιαπωνικό λαό ν' ακολουθήσει το πρότυπό τους. Ο στρατός είναι η ισχυρότερη κοινωνικοποιητική δύναμη στην Ιαπωνία.

Ο στρατός ανέκαθεν τιμάται για την δύναμη και το πνεύμα του στην υπέρβαση της δυνάμεως του υλικού. Μονάχα αυτό επέτρεψε στους στρατιώτες της Ιαπωνίας να νικήσουν εναντίον των σε βάρος τους συντριπτικών πιθανοτήτων παντού στο πεδίο της μάχης. Η θέληση να τελειώσουν με την ζωή, να δουν τον θάνατο όχι ως έναν τελικό σταθμό, αυτά δεν σημαίνουν ότι ο Ιάπωνας στρατιώτης αναζητεί έναν ηρωικό θάνατο, παρόλο που αυτό θεωρείται η εκπλήρωση της ζωής ενός στρατιώτη. Τηρεί τον στρατιωτικό σκοπό του μπροστά στα μάτια του όταν με στωική αποφασιστικότητα και φανατική θέληση για τη νίκη πλήττει την θέση του εχθρού. Έχει αφήσει τα πάντα, το σπίτι και την οικογένειά του, και δεν περιμένει πως θα τον δουν ξανά. Αυτό δεν μειώνει τη χαρά του όταν επιτυγχάνει το στόχο του και παραμένει ζωντανός.

Σε κάθε έναν απ' τους πολέμους της Ιαπωνίας, συμπεριλαμβανομένου του παρόντος, έχουν υπάρξει τα λεγόμενα τάγματα θανάτου. Οι στρατιώτες τύλιγαν μία λευκή κορδέλα γύρω απ' το κεφάλι τους κι επιχειρούσαν μία αποστολή που σχεδόν βέβαια θα οδηγούσε στον θάνατό τους. Κι εδώ, όμως, ο πρώτος στόχος παραμένει η εξόντωση του εχθρού κι η επίτευξη ενός στρατιωτικού σχεδίου.

Το πνεύμα που έχει επιζήσει για χιλιετίες στον ιαπωνικό λαό φτάνει στο αποκορύφωμά του κατά τη διάρκεια του πολέμου, εμπνέει τους στρατιώτες της Ιαπωνίας σήμερα. Στα πολεμικά αεροσκάφη, στα διθέσια υποβρύχια ή στις εφόδους των δεξαμενών των πλοίων στη Σιγκαπούρη, του δίνονταν η δύναμη να κάνουν την υπέρβαση, η επιθυμία να πεθάνουν και μία ακλόνητη θέληση για τη νίκη.

Η Ανατολική Ασία για τους Ανατολικοασιάτες

Οι προηγούμενες σελίδες έχουν συνοψίσει το μοναδικό θαύμα της ανατολής της Ιαπωνίας. Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική, η στάση που τηρείται απέναντι στον υπόλοιπο κόσμο, ήτο πάντοτε πολύ σημαντικό στην Ιαπωνία παρά στιγμιαία εσωτερικά ζητήματα. Ακόμα, η διάδοση της διεθνούς δυνάμεως της Ιαπωνίας μπορεί να ερμηνευτεί μονάχα μέσω της εσωτερικής πολιτικής δυνάμεως του ιαπωνικού λαού. Το μυστικό και το οικονομικό ανέκαθεν ήσαν συνδεδεμένα με το κρατικό σύνολο. Το θαύμα της Ιαπωνίας είναι η επιτυχία της πρώτης μεγάλης σχεδιασμένης οικονομίας, η οποία έρχεται σε έντονη αντίθεση με τη σύγχυση και το χάος της Ευρώπης και της Αμερικής. Η Ιαπωνία έχει κερδίσει την σημερινή της θέση μέσα απ' τη σκληρή δουλειά.

Ο Αυτοκράτορας Medschi διοίκησε στον καιρό του πάνω από 30 εκατομμύρια Ιαπώνων. 74 χρόνια αργότερα, το μεγλάυτερο παιδί του διοικεί πάνω από 100 εκατομμύρια Ιαπώνων. Σ' αυτούς πρέπει να προστεθούν τα εκατοντάδες εκατομμύρια Ασιατών που ακολουθούν την ηγεσία της Ιαπωνίας.

Η αρχαία ιαπωνική κουλτούρα, εδράζεται πάνω στο ξύλο, το μπαμπού, το χαρτί, το άχυρο και το μετάξι, αποτελεί σήμερα έναν πολιτισμό που στηρίζεται στο σίδερο και το ατσάλι, στα εργοστάσια και τις μηχανές. Ωστόσο, ακόμη και σήμερα η δύναμη της Ιαπωνίας στηρίζεται περισσότερο στον αρχαίο πολιτισμό της, από ό, τι στον πολιτισμό του 20ου αιώνος.

Η Ιαπωνία ήτο ανέκαθεν μία δεξαμενή και μία προστάτιδα της ασιατικής κουλτούρας. Οι αρχαίοι πολιτισμοί της Κίνας, της Κορέας και της Ινδίας, δεν έχουν πλέον την γνήσια αίγλη τους, αλλά δεν έχουν απλώς διατηρηθεί στην Ιαπωνία, αλλά έχουν παραμείνει ζωντανοί. Κι αυτός είναι ο λόγος που η Ιαπωνία διεκδικεί την ηγεσία των λαών της Ασίας σήμερα, όχι μόνο λόγω της τεχνικής υπεροχής της.

Το ασιατικό Δόγμα Μονρόε πρωτοδιατυπώθηκε το 1934: 'Η Ασία για τους Ασιάτες'. Σήμερα, λιγότερο από μία δεκαετία αργότερα, το σπουδαιότερο μέρος αυτής της πολιτικής αξιώσεως έχει καταστεί πραγματικότητα. Όλο και περισσότεροι απ' τους λαούς της Ασίας ζουν σε περιοχές που κυβερνώνται απ' την Ιαπωνία και χτίζουν μία κοινής οφέλειας ευημερούσα Ανατολική Ασία. Οι λαοί της Ανατολικής Ασίας γνωρίζουν, εκτιμούν, σέβονται και φοβούνται την Ιαπωνία περισσότερο κι απ' τους Αγγλοσάξονες. Έχουν δει την εκρηκτική άνοδο της Ιαπωνίας και την αδύναμη απάντηση των Αγγλοσαξόνων με τα ίδια τους τα μάτια. Έχουν δει τι μπορεί να πράξει η Ιαπωνία. Είδαν την εξέλιξη στη Μαντζουρία που από μία αχανή άγονη γη κατέστη το κέντρο ενός νέου άξονος της Ασίας υπό την ισχυρή βοήθεια της Ιαπωνίας. Γνωρίζουν ότι η Ιαπωνία αποτελεί το αληθινό κέντρο δυνάμεως και το κέντρο της Ανατολικής Ασίας, και βλέπουν στην Γη του Ανατέλλοντος Ηλίου όχι μονάχα το κέντρο μίας πνευματικής αναγεννήσεως των αρχαίων πολιτισμών της Ανατολικής Ασίας ,αλλά επίσης το κέντρο του σύγχρονου πολιτισμού. Ολοένα περισότερο στέλνουν τους μαθητές τους στην Ιαπωνία.

Η Δύναμις του Άξονος

Η Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία βρίσκεται στην καλύτερη θέση για να κατανοήσουμε την Ιαπωνία. Εμείς και τα υπόλοιπα έθνη του Άξονος πολεμούμε για τους ίδιους σκοπούς που πολεμάει η Ιαπωνία στην Ανατολική Ασία, κι αντιλαμβανόμαστε τις αιτίες που την εξώθησαν ν' αναλάβει δράση. Μπορούμε επίσης να κατανοήσουμε την κινητήριο δύναμη πίσω απ' την θαυματουργή ανατολή της Ιαπωνίας, καθότι εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές εξίσου θέτουμε το πνεύμα υπεράνω του υλικού. Το Σύμφωνο του Άξονος που μας συνδέει με την Ιαπωνία δεν αποτελεί μία συνθήκη πολιτικής σκοπιμότητος όπως πολλές στο παρελθόν, οι οποίες συνήφθησαν για να επιτευχθεί ένας πολιτικός σκοπός. Η συμμαχία Βερολίνο-Ρώμη-Τόκυο είναι ένα παγκόσμιο πνευματικό πρόγραμμα των νέων ανθρώπων του κόσμου. Αντιμετωπίζει την διεθνή συμμαχία της ανέσεως των Αγγλο σαξόνων ιμπεριαλιστών μονοπολιστών και τον απεριόριστο διεθνισμό των Μπολσεβίκων. Δείχνει στον κόσμο τον δρόμο για ένα καλύτερο μέλλον. Συμμετέχοντας στην Συμμαχία του Άξονος των νέων ανθρώπων του κόσμου, η Ιαπωνία χρησιμοποιεί την δύναμή της όχι μόνο για να εγκαθιδρύσει μία κοινή σφαίρα οικονομικής ευημερίας στην Ανατολική Ασία. Πολεμάει επίσης για μία νέα παγκόσμια τάξη
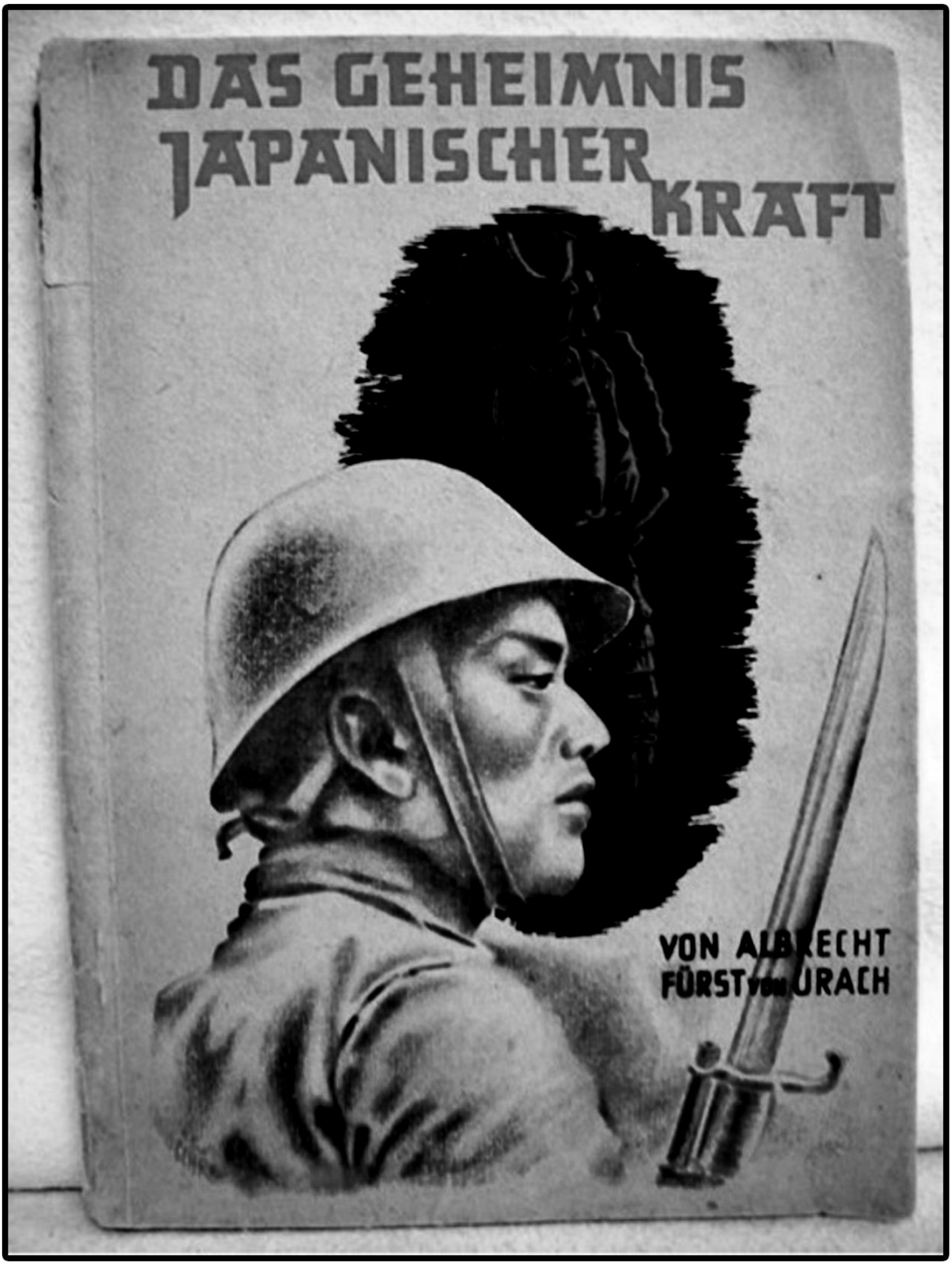
πραγμάτων. Νέες και δυνατές ιδέες που εδράζονται στη γνώση του παρόντος και των ιστορικών αναγκαιοτήτων του μέλλοντος κι οι οποίες πολεμούν με φανατική αφοσίωση έχουν ανέκαθεν νικήσει όλα τα συστήματα που παρήλθε ο χρόνος τους κι απόλεσαν του νοήματός τους.